

Editorial k roku 2008

„... časopis si klade za cíl být vysoce kvalifikovaným průvodcem celoživotního vzdělávání dermatologů.“ Takový byl úvod Mgr. Chovancové pro první číslo roku 2007. Tyto ideály jsou již prvním ročníkem naplněny. Časopis je podařený, na dobrém papíře s perfektními obrázky a výborným obsahem, který se, podle dalšího původního slibu redakce, vyhýbá vědě. To mě trochu mrzí; jakoby věda, zejména dermatologická, byla cosi nakažlivého. Přitom hned v prvním čísle článek kolegy a přítele Záhejského tento úmysl zrazuje, naštěstí. Ať se to komukoliv líbí nebo nelíbí, věda je součástí našeho každodenního života – zejména nyní, když se blížíme do nanosvěta, jehož možnosti jsou skutečně fascinující. Ale začtěme se do Záhejského článku, který klasifikuje autora nejen jako českou, ale jako evropskou kapacitu. Je to rok, co článek vyšel a ejhle, již se věda pohnula a my dnes už víme, proč bariéra selhává, které geny za to mohou. Za další rok budeme ještě o moc chytřejší. Není vina autorů současných publikací, že dermatologická věda běží tak ztraceně rychle. Je to dokonce naše veliké štěstí, protože se nám daří předbíhat i daleko renomovanější obory lékařství. Musíme přiznat, že je to zásluha především snadné přístupnosti předmětu našeho zkoumání. Druhým faktorem je nepochybně spojení s kosmetikou, která nemá tak široké dermatologické povědomí, zato má peníze, spoustu peněz. Ty jsou v současnosti zcela nezbytné pro každou špičkovou práci. A tady jsem u bolestivého bodu: nestaráme se dostatečně o podhoubí takového rozvoje, jaký by si dermatologie zaslouhovala. Nechali jsme si s nožem na krku vzít výzkumné laboratoře na klinikách i ve větších ústavech, nemáme tabulková místa pro mladé nadšence, kterým nezáleží na pracovní době a pohříchu ani na nějaké mimořádné odměně. Když jsem konzultoval tuto věc s předními odborníky, buď pokrčili rameny – takový je život, nebo argumentovali, že laboratoře jsou. Jsou to však laboratoře rutinní, ve kterých by bylo obtížné něco zbrusu nového objevit, něco na Nobelovu cenu. Možná, že právě tento časopis, určený přísně PRO PRAXI, přinese nové postoje, hlavně mladých dermatologů. Já se mezitím půjdu informovat na švédské vyslanectví, jaké že jsou podmínky, když se budu chtít podívat na udělování Nobelovy ceny nejmladšímu českému kožaři. K tomu nám dopomáhej Bůh!

Jeden ze seniorů české dermatovenerologie prof. MUDr. Pavel Barták, CSc.

prof. MUDr. Pavel Barták, CSc.
 GHC Praha
 Krakovská 8, 110 00 Praha
 e-mail: ghc@ghc.cz